

Kohtuasi C-420/06

Rüdiger Jäger

versus

Amt für Landwirtschaft Bützow

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud
Verwaltungsgericht Schwerin)

Ühine põllumajanduspoliitika – Määrused (EÜ) nr 1254/1999 ja (EÜ) nr 1782/2003
– Veise- ja vasikaliha – Teatavate ühenduse toetuskavade ühtne haldus- ja
kontrollisüsteem – Määrused (EMÜ) nr 3887/92, (EÜ) nr 2419/2001 ja
(EÜ) nr 796/2004 – Loomapidamistoetuse taotlus – Ammlehmatoetus –
Eeskirjade eiramine – Toetusetaotlustega hõlmamata veiste identifitseerimist ja
registreerimist käsitlevate sätete järgimata jätmine – Määrus (EÜ) nr 1760/2000 –
Toetuse saajate hulgast väljaarvamine – Määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95
artikli 2 lõige 2 – Kergema karistuse tagasiulatava kohaldamise põhimõte

Kohtujurist Y. Bot' ettepanek, esitatud 27. novembril 2007 I - 1319

Euroopa Kohtu otsus (suurkoda), 11. märts 2008 I - 1342

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. Ühenduse õigus – Põhimõtted – Kergema karistuse tagasiulatuva kohaldamise põhimõte (Nõukogu määrus 2988/95, artikli 2 lõiked 1 ja 2)
2. Põllumajandus – Ühine põllumajanduspoliitika – Ühenduse teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem (Nõukogu määrus nr 2988/95, artikli 2 lõige 2 ja määrus nr 1782/2003; komisjoni määrus nr 3887/92, artikkel 10c, määrus nr 2419/2001, artikli 39 lõige 1 ja määrus nr 796/2004, artiklid 66 ja 67)

1. Kergema karistuse tagasiulatuva kohaldamise põhimõte kuulub liikmesriikide ühiste riigiõiguslike tavade hulka, millest tulenevalt peab seda käsitama kui ühenduse õiguse üldpõhimõtet, mille järgimise Euroopa Kohus tagab ning mida siseriiklik kohus peab järgima. duse asjaomase valdkonna õigusnormide kergemaid halduskaristusi määravates sätetes.

(vt punktid 59 ja 60)

See põhimõte on täpsema väljenduse leidnud määruse nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta artikli 2 lõike 2 teises lauses, mille kohaselt peavad pädevad asutused sellise käitumise suhtes, mis on selle artikli lõike 1 tähenduses eeskirjade eiramine, kohaldama tagasiulatavalt hilisemaid muudatusi, mis on kehtestatud ühen-

2. Määruse nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta artikli 2 lõike 2 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et määruse nr 796/2004 – millega kehtestatakse nõukogu määruses nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate

jaoks) ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid, mida on muudetud ja parandatud määrusega nr 239/2005 – artiklite 66 ja 67 sätteid ei saa tagasiulatuvalt kohaldada loomapidamistoetuse taotlusele, mis kuulub ajaliselt määruse nr 3887/92 – millega sätestatakse teatavate ühenduse toetuskavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad, mida on muudetud määrusega nr 2801/1999 – kohaldamisalasse, mille artikli 10c alusel arvati taotleja toetuse saajate hulgast välja.

reformi aluspõhimõtetega. Nimetatud artiklitega 66 ja 67 sätestatud süsteem ei väljenda seega ühenduse seadusandja muutunud hinnangut selle kohta, kas karistus vastab asjaomase eiramise raskusastmele.

Määruse nr 796/2004 artiklites 66 ja 67 sätestatud karistuste süsteemi eesmärk ei ole muuta määrusega nr 1254/1999 veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse kohta kehtestatud veisetootuskava raames kohaldatavate karistuste olemust või raskusastet, vaid sellega soovitakse viia need karistused alates määruse nr 1782/2003 kehtima hakkamisest kooskõlla viimati nimetatud määrusega sätestatud ühise põllumajanduspoliitika reformist tuleneva uue õigusnormide kontekstiga, et säilitada asjaomaste toetuskavade suhtes kohaldatava karistuste süsteemi sidusus seoses selle

Nimetatud karistuste süsteemi, mis on otseselt ja tihedalt seotud määruses nr 1782/2003 sätestatud ühise põllumajanduspoliitika reformiga, ei saa üle kanda nimetatud veiste identifitseerimise ja registreerimise nõuete eiramise juhule, mis kuulub ajaliselt määruse nr 3887/92 kohaldamisalasse, kuna see võib moonutada nõuetele vastavuse korda, nagu ühenduse seadusandja on seda asjaomase reformi raames silmas pidanud. Kuna nimetatud süsteem ei kujuta endast määrusega nr 118/2004 muudetud määruses nr 2419/2001, millega sätestatakse nõukogu määrusega nr 3508/92 kehtestatud teatavate ühenduse toetuskavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad, sätestatud karistuste süsteemi hilisemat muudatust määruse nr 2988/95 artikli 2 lõike 2 teise lause tähenduses, ei saa sellisele korrale taolises kontekstis tugineda. Sellises kontekstis võib seevastu tugineda määruse nr 2419/2001

artikli 39 lõikele 1 määruse nr 118/2004 redaktsioonis. See säte, mis kujutab endast hilisemat muudatust määruse nr 3887/92 artikli 10c tähenduses, sisaldab niivõrd, kuivõrd sellega kehtestati muu seas kohaldatava vähendamise maksimaalne piirmäär, viimati nimetatud sättes kehtestatud karistustest kergemate karistuste süsteemi. Seega on eelotsusetaotluse esitanud kohtu

ülesanne kohaldada asjaomase põllumajandustootja suhtes kõnealuse artikli 39 lõiget 1 tagasiulatuvalt.

(vt punktid 70 ja 82–85)